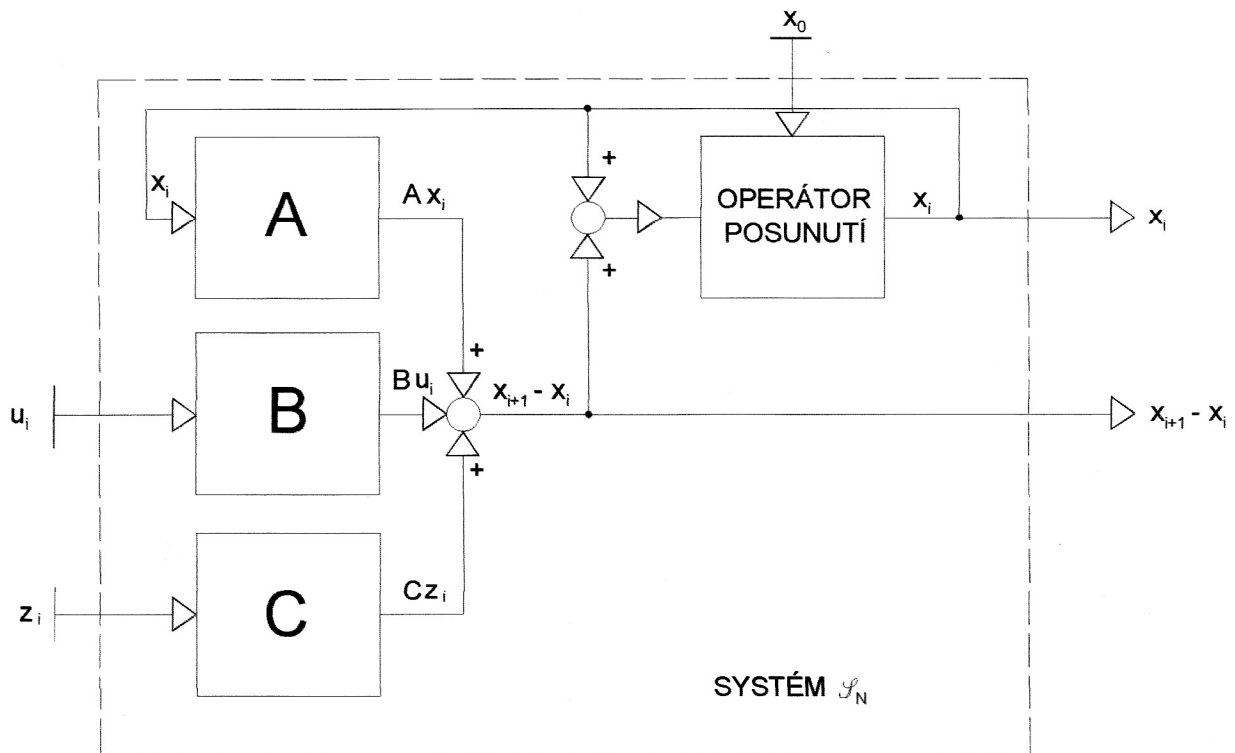

Obr. 1 Strukturální schéma lineárního časově invariantního systému $\mathcal{S}_N$

Kvadratické kritérium optimality, tzv. kvadratický funkcional⁺ je pak ve tvaru

$$J = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^N (x_i - \hat{x}_i)^T \mathbf{Q} (x_i - \hat{x}_i) + \frac{1}{2} \sum_{i=0}^{N-1} (u_i - \hat{u}_i)^T \mathbf{R} (u_i - \hat{u}_i) \quad [3]$$

kde $\mathbf{Q}$ je daná matice typu $(n \times n)$,

$\mathbf{R}$ daná matice typu $(r \times r)$.

S ohledem na existenci a jednoznačnost řešení je matice $\mathbf{Q}$ pozitivně semidefinitní a matice $\mathbf{R}$ je pozitivně definitní. Jak $\mathbf{Q}$ a $\mathbf{R}$ jsou obvykle diagonální matice.

⁺ Důležité je uvědomit si význam kvadratického funkcionalu. Prvky diagonální matice $\mathbf{Q}$ udávají váhy čtverců odchylek stavových proměnných od jejich nominálních průběhů. Některé prvky v $\mathbf{Q}$ mohou být nulové. Prvky diagonální matice $\mathbf{R}$ udávají váhy čtverců odchylek řídicích proměnných od jejich nominálních průběhů. Všechny prvky diagonály $\mathbf{R}$ musí být nenulové, je to nezbytná podmínka pro matematické řešení.

Problém optimálního řízení spočívá v nalezení konečné posloupnosti r – rozměrných vektorů řízení $\{u_i^*, i = 0, 1, \dots, N-1\}$ takové, která minimalizuje kritérium [3] při kauzální relaci [1] a počáteční podmínce [2].

2. Nutné podmínky optimality

Vyjádření nutných podmínek vychází z **Pontrjaginova principu minima**. K řešení problému optimality použijeme **nutné podmínky optimality ve formě Hamiltonových kanonických rovnic**. **Hamiltonova funkce (Hamiltonián)** je pro daný problém ve tvaru

$$H(x_i, p_{i+1}, u_i) = \frac{1}{2}(x_i - \hat{x}_i)^T \mathbf{Q}(x_i - \hat{x}_i) + \frac{1}{2}(u_i - \hat{u}_i)^T \mathbf{R}(u_i - \hat{u}_i) + p_{i+1}^T (\mathbf{A}x_i + \mathbf{B}u_i + \mathbf{C}z_i) \quad [4]$$

kde p_i je **kovektor stavu** (resp. vektor souvisejících stavů, resp. vektor dynamických Langrangeových multiplikátorů).

Z nutných podmínek plynou za předpokladu symetrických matic **Hamiltonovy kanonické rovnice** popisující optimální trajektorie x_i^* , p_i^* a u_i^*

$$x_{i+1}^* - x_i^* = \left. \frac{\partial H}{\partial p_{i+1}} \right|_* = \mathbf{A}x_i^* + \mathbf{B}u_i^* + \mathbf{C}z_i \quad [5],$$

kde $\left. \frac{\partial H}{\partial p_{i+1}} \right|_*$ značí hodnotu derivace podél optimálních trajektorií,

$$p_{i+1}^* - p_i^* = - \left. \frac{\partial H}{\partial x_i} \right|_* = -\mathbf{Q}(x_i^* - \hat{x}_i) - \mathbf{A}^T p_{i+1}^* \quad [6].$$

Rovnice jsou podmíněny **okrajovými podmínkami**

$$x_0^* = \xi \quad [7],$$

$$p_N^* = \mathbf{Q}(x_N^* - \hat{x}_N) \quad [8].$$

Nutná podmínka pro relativní minimum Hamiltonovy funkce má tvar

$$\left. \frac{\partial H}{\partial u_i} \right|_* = 0 = \mathbf{R}(u_i^* - \hat{u}_i) + \mathbf{B}^T p_{i+1}^* \quad [9]$$

Z toho plyne rovnice pro **optimální řízení**

$$u_i^* = -\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^T p_{i+1}^* + \hat{u}_i \quad [10].$$

Řešení rovnic [5] a [6] při [10] a při daných okrajových podmínkách na začátku intervalu [7] a na konci intervalu [8] představuje tzv. „**klasický lineární dvoubodový okrajový problém**“, jehož řešení spolu se vztahem [10] určuje hledanou vektorovou posloupnost $\{u_i^*, i = 0, 1, \dots, N-1\}$.

3. Řešení úlohy optimálního řízení

Dosažením rovnice [10] do rovnice [5] dostaneme vztah

$$x_{i+1}^* - x_i^* = \mathbf{A}x_i^* - \mathbf{B}\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^T p_{i+1}^* + \mathbf{B}\hat{u}_i + \mathbf{C}x_i \quad [11]^+$$
$$i = 0, 1, \dots, N-1$$

Předpokládejme, že existuje **posloupnost matic $\mathbf{K}_i$** a **posloupnost vektorů g_i** takové, že pro kovektor stavu

$$p_i^* = \mathbf{K}_i x_i^* + g_i \quad [12]$$
$$i = 0, 1, \dots, N-1$$

platí, že **posloupnost $\{u_i^*, i = 0, 1, \dots, N-1\}$** je identická s **posloupností $\{u_i^* [x_i^*]; i = 0, 1, \dots, N-1\}$** .

Řízení lze vyjádřit jako funkci stavu systému.

Za daného předpokladu můžeme výraz [10] zapsat ve tvaru

$$u_i^* = -\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^T (\mathbf{K}_{i+1} x_{i+1}^* + g_{i+1}) + \hat{u}_i \quad [13],$$

⁺ Rovnice [6] a [11] představují dvě části soustavy diferencních rovnic prvního řádu pro neznámé posloupnosti vektoru u_i^* a vektoru x_i^* . Všechny rovnice je $2n$ s celkem $2n$ okrajovými podmínkami [7] a [8].

Soustavu lze řešit a výslednou posloupnost kovektoru p_i^* dosadit zpět do rovnice [10], abychom získali hodnoty posloupnosti vektorů optimálního řízení u_i^* .

Postup je relativně složitý, výpočty při větším počtu proměnných jsou značně rozsáhlé. Použili jsme proto jiný způsob řešení optimálního řízení u_i^* , o kterém se zmiňujeme v následující části kapitoly.

a výraz [11] ve tvaru

$$x_{i+1}^* - x_i^* = Ax_i - BR^{-1}B^TK_{i+1}x_{i+1}^* - BR^{-1}B^Tg_{i+1} + B\hat{u}_i + Cz_i \quad [14].$$

Rovnice [14] může být interpretována jako stavová rovnice optimálně řízeného zpětnovazebního systému a rovnice [13] jako rovnice řídicího systému generujícího optimální řízení u_i^* dané jako funkce stavu v okamžiku $(i+1)$, tj. posunutím jedné periody vzorkování.

Pindyck ukázal, že předpokládaná posloupnost matic K_i a posloupnost vektorů g_i s požadovanými vlastnostmi existuje a odvodil vztahy, z nichž mohou být stanoveny:

$$K_i = Q + (I + A)^T [K_{i+1} - K_{i+1}B(R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}] (I + A) \quad [15]$$

a

$$g_i = -(I + A)^T [K_{i+1} - K_{i+1}B(R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}] BR^{-1}B^Tg_{i+1} + (I + A)^T g_{i+1} + (I + A)^T [K_{i+1} - K_{i+1}B(R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}] \cdot (B\hat{u}_i + Cz_i) - Q\hat{x}_i \quad [16]$$

Riccatiho rovnice [15] a určující rovnice [16] s okrajovými podmínkami

$$K_N = Q \quad [17],$$

$$g_N = -Q\hat{x}_N \quad [18],$$

řeší náš problém optimálního řízení.

Posloupnost vektorů optimálního řízení u_i^* vyjádřených pomocí posloupnosti optimálních vektorů stavu x_i^* a řešení Riccatiho rovnice [15] a [16] je následující

$$u_i^* = -(R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}(I + A)x_i^* + (R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}BR^{-1}B^Tg_{i+1} - R^{-1}B^Tg_{i+1} - (R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}(B\hat{u}_i + Cz_i) + \hat{u}_i \quad [19].$$

4. Zpětná vazba

Můžeme definovat posloupnost matic H_i .

$$H_i = -(R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}(I + A) \quad [20]$$

posloupnost vektorů h_i

$$h_i = (R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}BR^{-1}B^Tg_{i+1} - (R + B^TK_{i+1}B)^{-1}B^TK_{i+1}(B\hat{u}_i + Cz_i) + \hat{u}_i \quad [21]$$

Posloupnost vektorů optimálního řízení u_i^* je tedy definována následovně:

$$u_i^* = -H_i x_i^* + h_i \quad [22],$$

kde H_i je posloupnost zpětnovazebních matic typu $(n \times n)$, v čase i ,

h_i je posloupnost vektorů přímého řízení rozměru n , v čase i

Zpětnovazební složka řízení, definovaná posloupností matic H_i , není závislá na $\hat{x}_i$, $\hat{u}_i$ a z_i a

představuje optimální řízení systému do počátku ve smyslu kritéria [3] pro $\hat{x}_i = 0$ a $\hat{u}_i = 0$ při nulovém vstupním exogenním vektoru z_i .

Strukturální schéma optimálně řízeného zpětnovazebního systému je znázorněno na obr.2.

5. Shrnutí postupu řešení

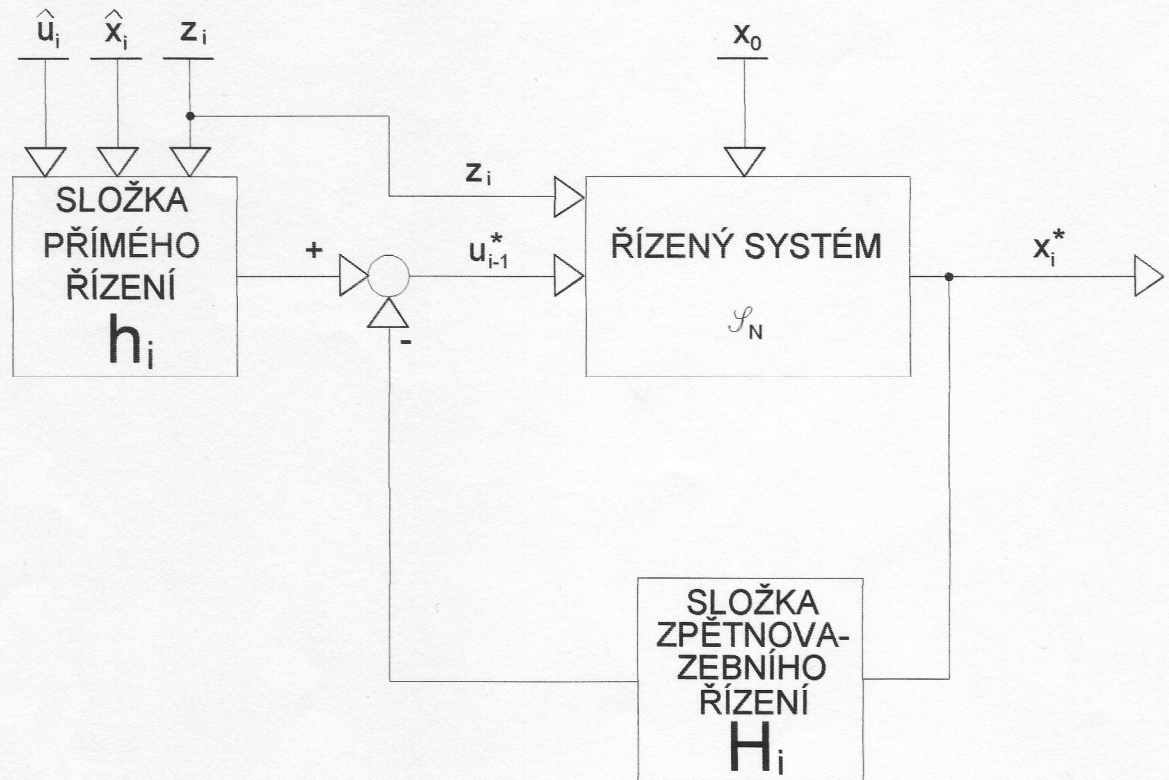
Jestliže jsme znali

- kvantifikovaný systém (matice parametrů **A**, **B**, **C**),
- trajektorii exogenní z_i ,
- nominální trajektorii řízení $\hat{u}_i$,
- nominální trajektorii stavové $\hat{x}_i$ a
- funkcionál (matice **Q** a **R**)

bude postup řešení úlohy optimálního řízení následující:

- (i) Řešením **Riccatiho rovnice** [15] s okrajovou podmínkou [17] zpětně v čase, získáme hodnoty posloupnosti matic $\{K_i; i = 1, \dots, N\}$ a N výsledných matic uložíme.
- (ii) Vypočteme **určující rovnici** [16] s okrajovou podmínkou [18], tím získáme hodnoty posloupnosti vektorů $\{g_i; i = 1, \dots, N\}$ a uložíme N výsledných vektorů.
- (iii) Vypočteme optimální řízení u_0^* pomocí rovnice [19] s použitím podmínky $x_0^* = \xi$. Z rovnice systému [5] vypočteme vektor x_1^* , který je využit v rovnici [19] k výpočtu vektoru u_1^* . Vektor u_1^* použijeme pak zase v rovnici [5] k výpočtu vektoru x_2^* , atd. V postupu pokračujeme tak dlouho, až jsou vypočteny celé posloupnosti vektorů optimálního řízení $\{u_i^*; i = 0, 1, \dots, N-1\}$ a vektorů stavu $\{x_i^*; i = 1, \dots, N\}$.
- (iv) Optimální hodnotu funkcionálu lze vyčíslit pomocí rovnice [3].

Obr. 2 Strukturální schéma lineárního časově invariantního optimálně řízeného zpětnovazebního systému

I když se může zdát uvedený postup řešení složitý, ve skutečnosti tomu tak není. Řešení všech popsaných kroků je rekursivní a kroků je pouze N . Vyžaduje invertování symetrických matic, násobení a sčítání matic. Je nutno pamatovat na to, že největší matice, která by mohla být v průběhu řešení invertována je řádu r . proto by za normálních okolností mělo být r menší než 10. Zpracování všech kroků (i) až (iv) uvedeného řešení vyžaduje minimální množství strojového času.